

श्रीमद्-आद्य-शङ्कर-भगवत्पाद-परम्परागत-मूलाम्नाय-
सर्वज्ञ-पीठम्
श्री-काञ्ची-कामकोटि-पीठम्
जगद्गुरु-श्री-शङ्कराचार्य-स्वामि-श्रीमठ-संस्थानम्

श्री-शङ्कर-भगवत्पाद-प्रशस्ति-सङ्ग्रहः
देव-वन्दनम्

सदा बाल-रूपाऽपि विघ्नाद्रि-हन्त्री महा-दन्ति-वक्राऽपि पञ्चा.स्य-मान्या।
विधी.न्द्रा.दि-मृग्या गणेशा.भिधा मे विधत्तां श्रियं काऽपि कल्याण-मूर्तिः ॥ १ ॥

—गणेशस्तुतिः - सुब्रह्मण्यभुजङ्गं शङ्करभगवत्पादकृतम् - १

पुस्तक-जप-वट-हस्ते वरदा.भय-चिह्न-चारु-बाहु-लते।
कर्पूरा.मल-देहे वा.गीश्वरि शोधया.शु मम चेतः ॥ २ ॥

—प्रपञ्चसारः शङ्करभगवत्पादकृतः ८/७०

गुरुपरम्परावन्दनम्

नारायणः पद्म-भवो वसिष्ठः शक्ति-श्च तत्-पुत्र-पराशर-श्च।
व्यासः शुको गौड-पदो यती-न्द्रो गोविन्द-योगी-ति गुरु-क्रमोऽयम् ॥ १ ॥

आद्यः श्री-शङ्करा-चार्यो भगवत्पाद-संज्ञकः।
अवतीर्णः शम्भु-रिति प्रथितः कालटी-पदे ॥ २ ॥

सुरेश्वरः पद्मपदो हस्तामलक-तोटकौ।
सर्वज्ञ-श्चे-ति त-च्छिष्याः प्रथिता गुरु-सन्निभाः ॥ ३ ॥

शङ्करः कामको-ट्यारव्यं पीठं काञ्च्यां व्यराजयत्।
प्रत्यस्थापय-दद्वैतं पीठे सर्वज्ञके स्थितः ॥ ४ ॥

आत्मान-मनु सर्वज्ञं सुरेश्वर-मते स्थितम्।
गोप्तारं कामको-ट्यारव्य-पीठस्य व्यदधाद् गुरुः ॥ ५ ॥

त-दाद्ये-न्द्र-सरस्व-त्यारव्याऽविच्छिन्ना परम्परा।
पाति नो गुरु-वर्याणां शारदा-मठ-सुस्थिता ॥ ६ ॥

श्री-शङ्करार्य-मपरं श्री-शिवा-शिव-रूपिणम्।
पूज्य-श्री-कामको-ट्यारव्य-पीठ-गं तं दया-निधिम् ॥ ७ ॥

अपार-करुणा-सिन्धुं ज्ञान-दं शान्त-रूपिणम्।
श्री-चन्द्रशेखर-गुरुं प्रणमामि मुदाऽन्वहम् ॥ ८ ॥

देवे देहे च देशे च भ-क्त्यारोग्य-सुख-प्रदम्।
बुध-पामर-सेव्यं तं श्री-जयेन्द्रं नमा-म्यहम् ॥ ९ ॥

नमामः शङ्करा-न्वारव्य-विजये-न्द्र-सरस्वतीम्।
श्री-गुरुं शिष्ट-मार्गा-नुनेतारं स-न्मति-प्रदम् ॥ १० ॥

गुरु-पादुका-पञ्चकम्

—गोविन्द-भगवत्-पूज्यपाद-सन्निधौ शङ्कर-भगवत्पाद-कृतम्

जग-ज्जनि-स्थेम-लया-लयाभ्याम् अगण्य-पुण्यो-दय-भाविताभ्याम्।
त्रयी-शिरो-जात-निवेदिताभ्यां नमो नमः श्री-गुरु-पादुकाभ्याम्॥ १ ॥

विपत्-तमः-स्तोम-विकर्तनाभ्यां विशिष्ट-सम्पत्ति-विवर्धनाभ्याम्।
नम-ज्जना-शेष-विशेष-दाभ्यां नमो नमः श्री-गुरु-पादुकाभ्याम्॥ २ ॥

समस्त-दुस्तर्क-कलङ्क-पङ्का-पनोदन-प्रौढ-जलाशयाभ्याम् ।
निराश्रयाभ्यां निखिला-श्रयाभ्यां नमो नमः श्री-गुरु-पादुकाभ्याम्॥ ३ ॥

ताप-त्रया-दित्य-करा-दितानां छाया-मयीभ्या-मति-शीतलाभ्याम्।
आपन्न-संरक्षण-दीक्षिताभ्यां नमो नमः श्री-गुरु-पादुकाभ्याम्॥ ४ ॥

यतो गिरोऽप्राप्य धिया समस्ता हिया निवृत्ताः सम-मेव नित्याः।
ताभ्या-मजे-शा-च्युत-भाविताभ्यां नमो नमः श्री-गुरु-पादुकाभ्याम्॥ ५ ॥

ये पादुका-पञ्चक-मादरेण पठन्ति नित्यं प्रयताः प्रभाते।
तेषां गृहे नित्य-निवास-शीला श्री-देशिके-न्द्रस्य कटाक्ष-लक्ष्मीः॥ ६ ॥

भगवत्पादकृतं गुरु-वन्दनम्

प्रज्ञा-वैशाख-वेध-क्षुभित-जल-निधे-वैद-नाम्नोऽन्तर-स्थं
 भूता-न्यालोक्य मग्ना-न्यविरत-जनन-ग्राह-घोरे समुद्रे।
 कारुण्या-दुद्धधारा-मृत-मिद-ममरै-दुर्लभं भूत-हेतोः
 य-स्तं पूज्या-भिपूज्यं परम-गुरु-ममुं पाद-पातै-र्नतोऽस्मि ॥ १ ॥

यत्-प्रज्ञा-लोक-भासा प्रतिहति-मगमत् स्वा-न्त-मोहा-न्धकारो
 मज्जो-न्मज्जं च घोरे ह्यसकृ-दुपजनो-दन्वति त्रासने मे।
 यत्-पादा-वाश्रितानां श्रुति-शम-विनय-प्राप्ति-रग्न्या ह्यमोघा
 तत्-पादौ पावनीयौ भव-भय-विनुदौ सर्व-भावै-र्नमस्ये ॥ २ ॥

—माण्डूक्य-कारिका-भाष्यम्

यै-रिमे गुरुभिः पूर्वं पद-वाक्य-प्रमाणतः।
 व्याख्याताः सर्व-वेदान्ताः तान् नित्यं प्रणतोऽस्म्यहम् ॥ ३ ॥

—तैत्तिरीयोपनिषद्भाष्यम्

विमथ्य वेदो-दधितः समुद्धृतं सुरै-र्महा-ब्धे-स्तु महा-त्मभि-र्यथा।
 तथाऽमृतं ज्ञान-मिदं हि यैः पुरा नमो गुरुभ्यः पर-मीक्षितं च यैः ॥ ४ ॥

—उपदेशसाहस्र्याम्

सर्व-वेदान्त-सिद्धान्त-गोचरं तमगोचरम्।
 गोविन्दं परमा-नन्दं सद्गुरुं प्रणतोऽस्म्यहम् ॥ ५ ॥

अखण्डा-नन्द-सम्बोधो वन्दनाद् यस्य जायते।
 गोविन्दं त-महं वन्दे चि-दानन्द-तनुं गुरुम् ॥ ६ ॥

नमो नम.स्ते गुरवे महा.त्मने
 विमुक्त-सङ्गाय स.दुत्तमाय।
 नित्या.द्वया.नन्द-रस-स्वरूपिणे
 भूम्ने सदाऽपार-दया.म्बु-धाम्ने ॥ ७ ॥

स्वाराज्य-साम्राज्य-विभूति.रेषा
 भवत्-कृपा-श्री-महिम-प्रसादात्।
 प्राप्ता मया श्री-गुरवे महा.त्मने
 नमो नम.स्तेऽस्तु पुन.र्नमोऽस्तु ॥ ८ ॥

स्वामिन् नम.स्ते नत-लोक-बन्धो
 कारुण्य-सिन्धो पतितं भवा.ब्धौ।
 मा.मुद्धरा.त्मीय-कटाक्ष-दृष्ट्या
 ऋज्व्याऽतिकारुण्य-सुधा.भिवृष्ट्या ॥ ९ ॥

—विवेकचूडामणिः

वन्दे गुरूणां चरणा.रविन्दे
 सन्दर्शित-स्वात्म-सुखा.वबोधे।
 जनस्य ये जाङ्गलिकायमाने
 संसार-हालाहल-मोह-शान्त्यै ॥ १० ॥

—योगतारावलिः १

श्री-गुरु-चरण-द्वन्द्वं वन्देऽहं मथित-दुस्सह-द्वन्द्वम्।
 भ्रान्ति-ग्रहो.पशान्तिं पांसु-मयं यस्य भसित.मातनुते ॥ ११ ॥

—स्वात्मनिरूपणम् १/१

वेदान्ताचार्यवन्दना

आदौ शिव-स्ततो विष्णुः ततो ब्रह्मा ततः परम्।
वसिष्ठ-श्च ततः शक्तिः ततः षष्ठः पराशरः ॥ १ ॥

ततो व्यासः शुकः पश्चाद् गौडपादा-भिध-स्ततः।
गोविन्दार्य-गुरु-स्तस्मा-च्छङ्करा-चार्य-संज्ञकः ॥ २ ॥

पद्मपादः सुरेश-श्च हस्तामलक-तोटकौ।
वेदान्त-शिक्षा-गुरव आचार्याः पान्तु मां सदा ॥ ३ ॥

—हुल्स्च-कोशतः

सदाशिव-समारम्भां शङ्करा-चार्य-मध्यमाम्।
अस्म-दाचार्य-पर्यन्तां वन्दे गुरु-परम्पराम् ॥ ४ ॥

नारायणं पद्म-भुवं वसिष्ठं
शक्ति-ञ्च तत्-पुत्र-पराशरं च।
व्यासं शुकं गौड-पदं महान्तं
गोविन्द-योगी-न्द्र-मथा-स्य शिष्यम् ॥ ५ ॥

श्री-शङ्करा-चार्य-मथा-स्य पद्म-
पादं च हस्तामलकं च शिष्यम्।
तं तोटकं वार्तिक-कार-मन्यान्
अस्मद्-गुरून् सन्तत-मानतोऽस्मि ॥ ६ ॥

—साम्प्रदायिकश्लोकाः

मार्कण्डेय-संहितायां भगवत्पाद-प्रशंसा

श्री-शङ्कर-गुरु-चरण-स्मरणम् अभीष्टार्थ-करण-मखिलानाम्।
सम्भवतु सर्वदा मम सम-रस-सुख-भाग्य-दान-निपुणतरम्॥ १ ॥

श्री-शङ्कराचार्य-पदा-रविन्द-सेवा हि सर्वेप्सित-कल्प-वल्ली।
लभ्येत जन्मान्तर-पुण्य-योगात् सुजन्मभिः शुद्ध-मनो-भिषङ्गैः॥ २ ॥

शङ्कर-गुरु-चरणा-म्बुजम् अखिल-जग-न्मङ्गलं मन-स्यनिशम्।
कलयामि कलि-मला-पहम् अमित-सुखा-धायकं बुधेन्द्राणाम्॥ ३ ॥

लोका-नुग्रह-तत्परः पर-शिवः संप्रार्थितो ब्रह्मणा
चार्वाका-दि-मत-प्रभेद-निपुणां बुद्धिं सदा धारयन्।
काल-ट्यारव्य-पुरोत्तमे शिव-गुरु-विद्या-धिनाथ-श्च यः
तत्-पत्न्यां शिव-तारके समुदितः श्री-शङ्कराख्यां वहन्॥ ४ ॥

महात्रिपुरसुन्दरी-रमण-चन्द्रमौलीश्वर-
प्रसाद-परिलब्ध-वाङ्मय-विभूषिता-शा-न्तरम्।
निरन्तर-मुपास्महे निरुपमा-त्म-विद्या-नदी-
नदी-नद-पति-प्रभं मनसि शङ्करार्यं गुरुम्॥ ५ ॥

तोटकाष्टकम्

विदिता.खिल-शास्त्र-सुधा-जलधे महितो.पनिषत्-कथिता.र्थ-निधे।
हृदये कलये विमलं चरणं भव शङ्कर देशिक मे शरणम्॥ १ ॥

करुणा-वरुणा.लय पालय मां भव-सागर-दुःख-विदून-हृदम्।
रचया.खिल-दर्शन-तत्त्व-विदं भव शङ्कर देशिक मे शरणम्॥ २ ॥

भवता जनता सुहिता भविता निज-बोध-विचारण-चारु-मते।
कलये.श्वर-जीव-विवेक-विदं भव शङ्कर देशिक मे शरणम्॥ ३ ॥

भव एव भवानिति मे नितरां समजायत चेतसि कौतुकिता।
मम वारय मोह-महा-जलधिं भव शङ्कर देशिक मे शरणम्॥ ४ ॥

सुकृतेऽधिकृते बहुधा भवतो भविता सम-दर्शन-लालसता।
अतिदीन.मिमं परिपालय मां भव शङ्कर देशिक मे शरणम्॥ ५ ॥

जगती.मवितुं कलिता.कृतयो विचरन्ति महामहस.श्छलतः।
अहिमांशु.रिवा.त्र विभासि पुरो* भव शङ्कर देशिक मे शरणम्॥ ६ ॥

गुरु-पुङ्गव पुङ्गव-केतन ते समता.मयतां न हि कोऽपि सुधीः।
शरणा.गत-वत्सल तत्त्व-निधे भव शङ्कर देशिक मे शरणम्॥ ७ ॥

विदिता न मया विशदै.क-कला न च किञ्चन काञ्चन.मस्ति गुरो।
द्रुत.मेव विधेहि कृपां सह-जां भव शङ्कर देशिक मे शरणम्॥ ८ ॥

[* गुरो इति पाठान्तरम्]

भगवत्पाद-शिष्यैः कृताः गुरु-स्तुतयः

येषां धी-सूर्य-दीप्त्या प्रतिहति-मगम-न्नाश-मेकान्ततो मे
 ध्वान्तं स्वान्तस्य हेतु-र्जनन-मरण-सन्तान-दोला-धिरूढेः ।
 येषां पादौ प्रपन्नाः श्रुति-शम-विनयै-र्भूषिताः शिष्य-सङ्घाः
 सद्यो मुक्तौ स्थिता-स्तान् यति-वर-महितान् याव-दायु-र्नमामि ॥ १ ॥
 —श्रुतिसारसमुद्धरणं तोटकाचार्यकृतम् १८८

वेदान्तो-दर-वर्ति भास्व-दमलं ध्वान्त-च्छि-दस्मद्-धियः
 दिव्यं ज्ञान-मतीन्द्रियेऽपि विषये व्याहन्यते न क्वचित् ।
 यो नो न्याय-शलाकयै-व निखिलं संसार-बीजं तमः
 प्रोत्सार्या-विरकार्षीद् गुरु-गुरुः पूज्याय तस्मै नमः ॥ २ ॥
 —नैष्कर्म्यसिद्धिः - श्रीसुरेश्वराचार्यकृता ४.७६-७७

आ शैला-दुदयात् तथाऽस्त-गिरितो भास्वद्-यशो-राशिभिः
 व्याप्तं विश्व-मनन्धकार-मभवद् यस्य स्म शिष्यै-रिदम् ।
 आराद् ज्ञान-गभस्तिभिः प्रतिहत-श्चन्द्रायते भास्करः
 तस्मै शङ्कर-भानवे तनु-मनो-वाग्भि-र्नमः स्यात् सदा ॥ ३ ॥

यत्-प्रज्ञो-दधि-युक्ति-शब्दन-खज-श्रद्धै-क-स-न्नेत्रक-
 स्थैर्य-स्तम्भ-मुमुक्षु-दुःखित-कृपा-यत्नो-त्थ-बोधा-मृतम् ।
 पीत्वा जन्म-मृति-प्रवाह-विधुरा मोक्षं ययु-र्मोक्षिणः
 तं वन्देऽत्रि-कुल-प्रसूत-ममलं वेधो-भिधं मद्-गुरुम् ॥ ४ ॥

—बृहदारण्यकभाष्यवार्तिकम् - सुरेश्वराचार्यकृतम्

नमा-म्यभोगि-परिवार-सम्पदं निरस्त-भूति-मनुमा-र्ध-विग्रहम् ।
 अनुग्र-मुन्मृदित-काल-लाञ्छनं विना-विनायक-मपूर्व-शङ्करम् ॥ ५ ॥

यद्-वक्र-मानस-सरः-प्रतिलब्ध-जन्म-
 भाष्या-रविन्द-मकरन्द-रसं पिबन्ति।
 प्र-त्याश-मुन्मुख-विनीत-विनेय-भृङ्गाः
 तान् भाष्य-वित्तक-गुरून् प्रणमामि मूर्ध्ना ॥ ६ ॥

—पञ्चपादिका पद्मपादाचार्यकृता

वक्तार-मासाद्य यमेव नित्या सरस्वती स्वार्थ-समन्विताऽऽसीत्।
 निरस्त-दुस्तर्क-कलङ्क-पङ्का नमामि तं शङ्कर-मर्चिता-ङ्घ्रिम् ॥ ७ ॥
 —सङ्क्षेपशारीरकं श्रीसर्वज्ञात्मेन्द्रसरस्वतीश्रीचरणैः कृतम्

सदाशिवब्रह्मेन्द्रविरचितायां जगद्गुरुरत्नमालायां भगवत्पाद-चरितम्

य-दबोध-वशा-दहं ममे-दं त-दिहे-त्यादि-रुदेति भूरि-भेदः।
 त-दखण्ड-मनन्त-मद्वितीयं पर-मानन्द-मयं पदं श्रयेयम् ॥ १ ॥

कलिना बलिनाऽखिले खिलेऽपि स्वलिते श्रौत-पथेऽपथे प्रवृद्धे।
 जप-होम-तपस्सु नाम-शेषे-ष्वपि यातेषु सुभाषितेषु शोषम् ॥ २ ॥

जग-दीक्षण-विह्वला-मृता-न्धो-निगद-व्यक्त-कृपा-रसा-नुबन्धम्।
 प्रणिदिश्य गुहं पुरै-व गन्तुं प्रणिबन्धुं च मखान् द्विष-श्च यन्तुम् ॥ ३ ॥

अवतार्य सुरान् परां-श्च पूर्वं विधि-वि-ष्ण्वन्द्र-मुखान् विनोद-पूर्वम्।
 स्वय-मप्यवतीर्य सुत्यु-रार्या-कमितुः श्री-शिव-शर्मणो विचार्य ॥ ४ ॥

उदभूत् सदने निटाल-दृग् यो मद-भाजां सुधियां प्रमाथ-योग्ये।
 शिशु-रर्पयता-न्मुमुक्षु-भाग्यं स शुभं शङ्कर-देशिकः सुभोग्यम् ॥ ५ ॥

प्रति-चन्द्र-भवं निवृत्ति-धर्मा श्रित-गोविन्द-मुने-रवाप्त-धर्मा ।
जयतात् कृत-सूत्र-भाष्य-कर्मा स्वय-मन्ते-वसतां वितीर्ण-शर्मा ॥ ६ ॥

कुहना-न्त्यज-विश्वनाथ-सृष्टो द्रुहिण-व्यास-वरो-दिता-नुशिष्टः ।
ममतां मम ताव-देष भिन्द्या-न्नमत-श्चो-परतिं ददा-त्वनिन्द्याम् ॥ ७ ॥

प्रविशन् बदरी-मवाप्य सद्यः परमा-चार्य-पदार्चनं क्रमाद् यः ।
धवला-चल-माप्य योऽप्यमाद्य-च्छिव-लावण्य-मुदीक्ष्य तं प्रपद्ये ॥ ८ ॥

प्रतिपादित-लिङ्ग-पञ्चकेऽमुं प्रणिवर्त्या-शु तिरोहिते गिरीशे ।
विनिवृत्य स दिग्-जय-प्रवृत्तो विविधैः शिष्य-वरै-र्विभातु चित्ते ॥ ९ ॥

अथ कान्यकुमार-सन्धि-सेतु-स्थलिनी-वैङ्कट-कालहस्ति-यातुः ।
यमि-नेतु-रमुष्य काञ्चि-यात्रा श-मिदानीं शम-दं क्रियाद् विचित्रा ॥ १० ॥

श्रित-निर्मल-राजसेन-चोल-क्षिति-पालो-द्धृत-विप्र-देव-शालः ।
वरदस्य तथाऽऽम्र-नायकस्या-प्युरु-वेश्म-द्वय-कृ-ज्जयाय मे स्यात् ॥ ११ ॥

प्रकृतिं च गुहा-श्रयां महोग्रां स्व-कृते चक्र-वरे प्रवेश्य योऽग्रे ।
अकृता-श्रित-सौम्य-मूर्ति-मार्या सुकृतं नः स चिनोतु शङ्करा-र्यः ॥ १२ ॥

उपयात्सु बुधेषु सर्व-दिग्भ्यः प्रदिश-न्नाशु पराभवं य एभ्यः ।
विधृता-खिल-वित्-पद-श्च काञ्च्या-मधृता-र्तिः स दिशे-च्छ्रियं च काञ्चित् ॥ १३ ॥

समतिष्ठिप-दा-हिमा-द्रि-सेव्यं क्रमशो धर्म-विचारणाय दिव्यम् ।
अधि-काञ्चि च शारदा-मठं योऽभ्यधिकं नः सुख-मातनोतु सोऽयम् ॥ १४ ॥

पर-मन्तिक-सत्-सुरेश्वरा-द्यैः परमा-द्वैत-मतं स्फुटं प्रवेद्य ।
परि-काञ्चिपुरं परे विलीनः परमाया-स्तु शिवाय सद्गुरु-र्नः ॥ १५ ॥

कामकोटि-परम्परागतैः आचार्यैः कृताः स्तुतयः

नमःस्तस्मै भगवते शङ्कराचार्यरूपिणे।

येन वेदान्त-विद्येयमुद्धृता वेद-सागरात् ॥ १ ॥

—विद्यारण्यमुनिविरचितायाम् अपरोक्षानुभूतिदीपिकायाम्

स्तुवन्मोह-तमः-स्तोम-भानु-भावमुपेयुषः ।

स्तुमस्तान् भगवत्पादान् भव-रोग-भिषग्-वरान् ॥ २ ॥

—सदाशिवेन्द्रसरस्वतीश्रीचरणैः कृता ब्रह्मसूत्रवृत्तिः

वेदान्ता-र्थाभिधानेन सर्वा-नुग्रह-कारिणम्।

यतिरूप-धरं वन्दे शङ्करं लोक-शङ्करम् ॥ ३ ॥

—नवपञ्चाशत्तमैः आचार्यैः श्रीभगवन्नामबोधेन्द्रसरस्वतीश्रीचरणैः कृतं

हरिहराद्वैतभूषणम्

यमाश्रिता गिरां देवी नन्दयत्यात्मसंश्रितान्।

तमाश्रये श्रिया जुष्टं शङ्करं करुणा-निधिम् ॥ ४ ॥

—नवपञ्चाशत्तमैः आचार्यैः श्रीभगवन्नामबोधेन्द्रसरस्वतीश्रीचरणैः प्रणीतम्

विवरणप्रमेयसङ्ग्रहात्मकम् अद्वैतभूषणम्

सर्वतन्त्र-स्वतन्त्राय सदाऽऽत्माद्वैत-वेदिने।

श्रीमते शङ्करार्याय वेदान्त-गुरवे नमः ॥ ५ ॥

अविप्लुत-ब्रह्मचर्यान् अन्वितेन्द्र-सरस्वतीन्।

आत्त-मिथ्यावार-पथान् अद्वैताचार्य-सङ्कथान् ॥ ६ ॥

आ-सेतु-हिमव-च्छैलं स-दाचार-प्रवर्तकान्।
जगद्-गुरून् स्तुमः काञ्ची-शारदा-मठ-संश्रयान्॥ ७ ॥

—पञ्चषष्टितमैः पीठाधिपतिभिः श्रीमत्सुदर्शनमहादेवेन्द्रसरस्वतीश्रीचरणैः प्रणीतः
जगद्गुरु-परम्परा-स्तवः

गुरु-नाम्ना महिम्ना च शङ्करो यो विराजते।
तदीया-ङ्घ्रि-गलद्-रेणु-गणाया-स्तु नमो मम॥ ८ ॥

—अष्टषष्टितमाचार्यैः श्रीचन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वतीश्रीचरणैः प्रणीतम्

कामाक्षी-करुणा-रूपं कामकोटि-जगद्गुरुम्।
चिन्मूर्तिं कलये चित्ते शङ्करा-चार्य-मव्ययम्॥ ९ ॥

—नवषष्टितमाचार्यैः श्रीजयेन्द्रसरस्वतीश्रीचरणैः प्रणीतम्

भजेऽहं भगवत्पादं भारतीय-शिखामणिम्।
अद्वैत-मैत्री-सद्भाव-चेतनायाः प्रबोधकम्॥ १० ॥

—सप्ततितमाचार्यैः श्रीशङ्करविजयेन्द्रसरस्वतीश्रीचरणैः प्रणीतम्

शङ्कर-चरित्र-ग्रन्थेषु

मेधावी निगम-पटु-बहु-श्रुतो वा येन-ते न कलयिता किला-त्म-तत्त्वम्।
त-न्नेत्रं तमसि च दिव्य-दृष्टि-दायि श्रेयो नः प्रदिशतु धाम देशिका-ख्यम्॥ १ ॥

—पुण्यश्लोकमञ्जरी

नमामि शङ्करा-चार्य-गुरु-पाद-सरोरुहम्।
यस्य प्रसादा-न्मूढोऽपि सर्वज्ञोऽहं सदाऽस्म्यहम्॥ २ ॥

वेदे ब्रह्म-सम-स्तदङ्ग-निचये गर्गोपम-स्तत्-कथा-
 तात्पर्या-र्थ-विवेचने गुरु-सम-स्तत्-कर्म-संवर्णने।
 आसी-ज्जैमिनि-रेव तद्-वचन-ज-प्रोद्धोध-कन्दे समो
 व्यासेनै-व विभाति सद्गुरु-रसौ श्री-शङ्करा-ख्यः क्षितौ ॥ ३ ॥

अद्वैता-र्णव-पूर्ण-चन्द्र-मभिदा-पद्मा-टवी-भास्करं
 विद्वत्-कोटि-समर्चिता-ङ्घ्रि-युगलं प्रद्वेष-कक्षा-नलम्।
 हृद्या-भेद्य-समस्त-वेद-जनित-प्रोद्यद्-विवेका-ङ्कुरं
 स्विद्यद्-वा-गमृतं परात्-पर-गुरुं श्री-शङ्करं तं भजे ॥ ४ ॥

—आनन्दगिरीयशङ्करविजयः

गा-माक्रम्य पदेऽधिकाञ्चि निबिडं स्कन्धै-श्चतुर्भि-स्तथा
 व्यावृण्वन् भुवना-न्तरं परिहरं-स्तापं स-मोह-ज्वरम्।
 यः शाखी द्विज-संस्तुतः फलति तत् स्वाद्यं रसा-ख्यं फलं
 तस्मै शङ्कर-पादपाय महते तन्म-स्त्रि-सन्ध्यं नमः ॥ ५ ॥

—व्यासाचलीयशङ्करविजयः

देशे कालडि-नाम्नि केरल-धरा-शोभा-करे सद्-द्विजे
 जातः श्रीपति-मन्दिरस्य सविधे सर्वज्ञतां प्राप्तवान्।
 भूत्वा षोडश-वत्सरे यति-वरो गत्वा बद-र्याश्रमं
 कर्ता भाष्य-निबन्धनस्य सु-कविः श्री-शङ्करः पावनः ॥ ६ ॥

—गोविन्दानन्दरचिते शङ्करा-चार्यचरिते

अज्ञाना.न्त.र्गहन-पतितान् आत्म-विद्यो.पदेशैः
 त्रातुं लोकान् भव-दव-शिखा-ताप-पापच्यमानान्।
 मुक्त्वा मौनं वट-विटपिनो मूलतो निष्पतन्ती
 शम्भो.मूर्ति.श्वरति भुवने शङ्करा.चार्य-रूपा ॥ ७ ॥

—नवकालिदासमाधवकविकृतः शङ्करदिग्विजयः

के.मे शङ्कर-सद्गुरो.गुण-गणा दिग्-जाल-कूलङ्कषाः
 कालो.न्मीलित-मालती-परिमला.वष्टम्भ-मुष्टिंधयाः ।
 का.हं हन्त तथा.पि सद्गुरु-कृपा-पीयूष-पारम्परी-
 मग्नो.न्मग्न-कटाक्ष-वीक्षण-बला.दस्मि प्रशस्तोऽर्हताम् ॥ ८ ॥

—सङ्क्षेपशङ्करविजये

श्रीम.च्छङ्कर-सद्गुरो.भगवतोऽगाधा.मसाधारणीं
 वाणीं नः प्रतनीयसीं मुहु.रिमां गाढुं समुत्कण्ठते।
 त.न्मूर्तिः प्रभु.रेव भक्त-जनता-वात्सल्य-वैपुल्य-भूः
 अस्मै साधु ददातु शस्त-दयया हस्ता.वलम्बं हरः ॥ ९ ॥

—वल्लीसहायकविकृतौ आचार्यदिग्विजये

अन्यैः वेदान्ताचार्यैः कृताः स्तुतयः

प्रचार्यं सर्व-लोकेषु सञ्चार्यं हृदया.म्बुजे।
 विचार्यं सर्व-वेदान्तैः आचार्यं शङ्करं भजे ॥ १ ॥

—नारायणीयोपनिषद्भाष्ये

भगवत्पाद-पादा.ञ्ज-पांसवः सन्तु सन्ततम्।
 अपारा.सार-संसार-सागरो.त्तार-सेतवः ॥ २ ॥

—चित्सुखाचार्याणां भाष्यभावप्रकाशिकायाम्

उद्धृत्य वेद-पयसः कमला-मिवा-ब्धेः
 आलिङ्गिता-खिल-जगत्-प्रभवै-क-मूर्तिम्।
 विद्या-मशेष-जगतां सुख-दा-मदाद् यः
 तं शङ्करं विमल-भाष्य-कृतं नमामि ॥ ३ ॥

—विवरणाचार्याणां पञ्चपादिकाविवरणे

यद्-भाष्या-म्बुज-जात-जात-मधुर-प्रेयो-मधु-प्रार्थना-
 सार्थ-व्यग्र-धियः समग्र-मरुतः स्वर्गेऽपि निर्वेदिनः।
 यस्मिन् मुक्ति-पथः पथीन-मुनिभिः सम्प्रार्थितः सम्बभौ
 तस्मै भाष्य-कृते नमोऽस्तु भगवत्पादा-भिधां बिभ्रते ॥ ४ ॥

—आनन्दगिर्याचार्याणां सूत्रभाष्यव्याख्यायां - ६

श्री-गुरुं भगवत्पादं शरण्यं भक्त-वत्सलम्।
 शिवं शिव-करं शुद्ध-मप्रमेयं नमा-म्यहम् ॥ ५ ॥

—अद्वैतसभायाः ब्रह्मविद्यापत्रिकायां प्रकाशिते अज्ञातकर्तृके गुर्वष्टके

तं वन्दे शङ्करा-चार्यं लोक-त्रितय-शङ्करम्।
 सत्-तर्क-नखरो-द्गीर्ण-वावदूक-मतङ्गजम् ॥ ६ ॥

—तत्त्वबोधभगवत्प्रणीते तत्त्वबोधे

आनन्द-घन-मद्वन्द्वं निर्विकारं निरञ्जनम्।
 भजेऽहं भगवत्पादं भजता-मभय-प्रदम् ॥ ७ ॥

—मनीषा-पञ्चक-व्याख्याने

यद्-भाष्यो.क्ते.र्लव-परिजुष.श्छात्र-वर्गा महान्तः
 निर्भिन्दन्ति प्रबल-मतयो वादि-शैलं समस्तम्।
 यै.र्वेदा.ब्धे.रमृत.मिव सद्-भाष्य.मापत् प्रकाशं
 तत्-पादा.ञं स्फुरतु हृदये ह्युद्धृतं सर्वदा मे॥ ८॥

—मनीषापञ्चरत्नलघुविवरणे

महा-मोह-पङ्के विरिञ्चा.चरा.न्तं
 प्रजा-हस्तिनं मग्न.मालोक्य भाष्यैः।
 जलैः क्षालयित्वाऽऽत्म-विद्या-दिवं यो
 नय.त्येकलं शङ्करं तं नमामि॥ ९॥

—ज्ञानामृतयतेः कृतौ विद्यासुरभिसंज्ञके नैष्कर्म्यसिद्धिविवरणे

संसार-सर्प-परिदष्ट-विनष्ट-जन्तु-
 सञ्जीवनाय परया कृपयो.पपन्नः।
 ब्रह्मा.वबोध-परमौ.षध.मुद्वहन् यः
 तं शङ्करं परतरं भिषजां भजामि॥ १०॥

—अद्वैतबोधामृतम्

वेदान्ता.म्भो.गभीरा नय-मकर-कुला ब्रह्म-विद्या.ञ-षण्डा
 पाषण्डो.त्तुङ्ग-वृक्ष-प्रमथन-निपुणा मान-वीची-तरङ्गा।
 यस्या.स्यो.त्था सरस्व.त्यखिल-भव-भय-ध्वंसिनी शङ्करस्य
 गङ्गा शम्भोः कपर्दा.दिव निखिल-गुरो.नौमि तत्-पाद-पद्मम्॥ ११॥

—ज्ञानघनपादानां तत्त्वशुद्धौ

सूत्र-प्रग्रह-वेद-वाजिनि मह.न्मीमांसक-स्यन्दने
 तिष्ठन् भाष्य-पिनाक.मुज्ज्वल-गुणं कृत्वाऽऽत्म-धी-सायकम्।
 आकृष्य प्रदह.न्नशेष-विपदां मूलं पुराणां त्रयं
 भूया.न्नोऽभिनवः पुरारि.रशुभस्यो.च्छित्तये शङ्करः ॥ १२ ॥
 —रामानन्दस्य ऋजु-विवरण-व्याख्यायाम्

यद्-भाष्य-सागर-ज-युक्ति-मणीन् प्रकीर्णान्
 प्राप्या.धुना कतिपयान् कवयो भवन्ति।
 तस्मै नमो जन-मनो.ञ्ज-दिवाकराय
 कृत्स्ना.गमार्थ-निलयाय यती.श्वराय ॥ १३ ॥
 —बोधनिधि-कृते उपदेश-प्रकरण-विवरणे

वेदान्ता.र्थं गभीरं ह्यति-सुगमतया बोधयामी.ति विष्णुः
 व्यासा.त्माऽसूत्रयत् तद् दुरधिगम.मभूद् वादि-दुर्बुद्धि-भेदात्।
 भिन्दन् दुर्बुद्धि-भेदं य इह करुणयाऽभाष्ययद् भाष्य.मेतत्
 तं वन्दे सर्व-वन्द्यं त्रि-जगति भगवत्पाद-संज्ञं महे.शम् ॥ १४ ॥
 —रामानन्दसरस्वतीकृतविवरणोपन्यासे

त्रि-वर्गेणा.क्रान्ते जनन-मरणा.दि-व्रण-भुवा
 जनेऽस्मिन् सर्वस्मिं.स्तिमिर-परिणाहै.क-शरणे।
 निषेक्तुं निध्यातोऽमृत.मग-पतिः शङ्कर इति
 स्व-नाम व्याख्यातुं जयति कुहना-भिक्षु.रनिशम् ॥ १५ ॥
 —अभिनवद्राविडाचार्य-श्रीबालकृष्णानन्दसरस्वतीनां शारीरकमीमांसाभाष्यवार्तिके

श्री-सम्बन्ध-मुदीक्ष्य वाचक-पदे यान् शार्ङ्गिणं वैष्णवाः
 चन्द्रो-त्तंस-पदा-स्पदत्व-कलना-च्छम्भुं च शैवा विदुः।
 आनन्दा-द्वय-शोभमान-परम-प्रेमा-स्पदं योगिनः
 तान् पादा-म्बुज-रेणु-धूत-तमसो वन्दे सदा श्री-गुरून्॥ १६ ॥

—गङ्गाधरसरस्वत्याख्यभिक्षुणा रचितायाम् आत्मसाम्राज्यसिद्धिव्याख्यायाम्

नमः श्री-शङ्करा-चार्य-गुरवे शङ्करा-त्मने।
 शरीरिणां शङ्कराय शङ्कर-ज्ञान-हेतवे॥ १७ ॥

—नृसिंहाश्रमविरचितायां तत्त्वबोधिख्याख्यायां सङ्क्षेपशारीरकटीकायाम्

याऽनुभूतिः स्वयं-ज्योति-रादित्ये-शान-विग्रहा।
 शङ्करा-ख्या च तं नौमि सुरेश्वर-गुरुं परम्॥ १८ ॥

—नृसिंहप्रज्ञमुनिकृते बृहदारण्यकभाष्यवार्तिकन्यायतत्त्वविवरणे

संसारा-ब्धि-निषण्णा-ज्ञ-निकर-प्रोज्जिहीर्षया।
 कृत-संहननं वन्दे शङ्करं लोक-शङ्करम्॥ १९ ॥

—विज्ञानवासयतिरचितायां पञ्चपादिकाख्याख्यायाम्

वेदान्ता-र्थ-त-दाभास-क्षीर-नीर-विवेकिनम्।
 नमामि भगवत्पादं पर-हंस-धुरंधरम्॥ २० ॥

—अमलानन्दसरस्वतीनां वेदान्तकल्पतरौ

नाना-भाष्या-दृता सा सगुण-फल-गति-वैध-विद्या-विशेषैः
 तत्-तद्-देशा-प्ति-रम्या सरि-दिव सकला यत्र या-त्यंश-भूयम्।
 तस्मि-न्नानन्द-सिन्धा-वतिमहति फले भाव-विश्रान्ति-मुद्रा
 शास्त्रस्यो-द्धाटिता यैः प्रणमत हृदि तान् नित्य-माचार्य-पादान्॥ २१ ॥

—अप्पयदीक्षितानां न्यायरक्षामणौ

प्रचण्ड-पाखण्ड-विखण्डनो-द्यतं त्रयी-शिरो-र्थ-प्रतिपादने रतम्।
बुधै-र्नुतं योग-कलाभि-रावृतं नमामि तं शङ्कर-देशिकं ततम् ॥ २२ ॥

—सच्चिदानन्दसरस्वतीकृतायाम् आर्याव्याख्यायाम्

दृष्ट्वा यो दिव्य-दृष्टिः कलि-युग-समये “मन्द-भाग्या मनुष्याः
तस्मात् तन्न-प्रपञ्चः सुर-यजन-विधि-र्मत्-कृतो निष्फलः स्यात्”।
इ-त्याविर्भूय पृथ्व्यां पुन-रपि कृतवां-स्तन्न-सारं गिरीशः
तं वन्दे शङ्करा-ख्यं महिततम-मनः-प्रार्थनीया-र्थ-रूपम् ॥ २३ ॥

—प्रपञ्चसारसम्बन्धदीपिकायाम्

येना-द्वन्द्व-मखण्ड-मक्षय-पदं प्रादर्शि तापा-पहं
भाष्य-ग्रन्थि-निबन्धनैः श्रुति-शिरो-वाक्या-र्थ-विद्योतिभिः।
नित्यो यत्र समस्त-सद्-गुण-गण-स्तं शङ्करा-चार्य-गीर्-
विख्यातं मुनि-मौलि-लालित-पद-द्वन्द्वं सदा संश्रये ॥ २४ ॥

—रामतीर्थस्वामिरचितायाम् अन्वयार्थप्रकाशिकाख्यायां संक्षेपशारीरकव्याख्यायाम्

वेदान्त-व्रात-नीरं शत-पथ-कथित-न्याय-रत्न-प्रपूरं
पारावारं सुतारं निगम-मुख-ष-डङ्गा-त्म-सद्-ग्राह-घोरम्।
कारं-कारं सुगाहं श्रुत-मत-मथितै-र्ब्रह्म-विद्या-मृतं यः
प्रादा-दादाय तस्मा-दशरण-शरणं शङ्करं तं नमामः ॥ २५ ॥

—आनन्दपूर्णरचितायां न्यायकल्पलतिकानाम्नां सुरेश्वरवार्तिकटीकायाम्

वेदान्ता-र्थ-विभासकाय गुरवे शान्ताय संन्यासिने
नाना-वादि-नगे-न्द्र-सङ्घ-पवये योगी-न्द्र-वन्द्याय च।
मोह-ध्वान्त-दिवाकराय भगवत्पादा-भिधां बिभ्रते
तस्मै भाष्य-कृते नमोऽस्तु सततं पूर्णाय बोधा-त्मने ॥ २६ ॥

—तैत्तिरीयभाष्यटीकायाम्

ये वेदान्त-सुधो-दधिं सुमनसां निश्श्रेयसाय स्वयं
 निर्मथ्यो-दहर-न्निरूपण-गुणा-वृत्तेन चेतो-मथा।
 अद्वैता-मृत-मासुरा-नुशयिना-मास्वादनीये-तरत्
 ता-नाऽऽस्माक-गुरो-रुपैमि भगवत्पादा-दिमान् देशिकान् ॥ २७ ॥

—कृष्णानन्दयतिकृतौ सिद्धान्तसिद्धाञ्जने

काले शिवः क्रम-वशात् कलि-दोष-दुष्टे
 यः सम्प्रदाय-रहितं त-दपेक्ष्य भूयः।
 क्षोण्या-मवातर-दशेष-जग-द्धिता-थीं
 श्री-शङ्करा-ख्य-ममलं गुरु-माश्रये तम् ॥ २८ ॥

—नारायणकृतौ प्रपञ्चसारार्थदीपे

वेदा-द्यागम-दुग्ध-सिन्धु-मथनात् त-न्मेय-मन्था-द्रिणा
 दिव्या-भोग-विचार-वासुकि-वशा-दाश्रित्य धैर्यं परम्।
 ब्रह्मो-द्धोध-सुधां विधाय दयया मर्त्या-नमर्त्या-नमी
 कुर्वन्तो गुरवो जयन्ति जगतां लक्ष्मी-श-वद् रक्षकाः ॥ २९ ॥

—वरदराजपण्डितकृतौ खण्डनमण्डने

यदीय-वाक्-सूर्य-रुचि-प्रणाशितः
 ह-दन्ध-कारो नमता-मशेषतः।
 महा-त्मनः शिष्य-हिते सदा रतान्
 नमामि तान् शङ्कर-पूज्य-देशिकान् ॥ ३० ॥

—शङ्कुकविरचिते कैवल्यनवनीते

यद्-वक्त्रा-म्बुज-निस्सृतं परमकं श्री-सूत्र-भाष्या-मृतं
 पीत्वा मादृश-जीव-भङ्ग-निचया नन्दन्ति मोक्षा-ङ्गणे।
 नाना-वादि-मदे-भ-भञ्जन-महा-व्यग्रो-ग्र-कण्ठीरवान्
 वन्दे व्यास-मुनी-न्द्र-शङ्कर-मुखान् सद्-देशिकां-स्ता-नहम् ॥ ३१ ॥

—अमरेश्वरशास्त्रिरचिते अज्ञानध्वान्तचण्डभास्करे

यो लोको-पकृति-प्रविष्ट-हृदयो जित्वाऽतिबाह्यं मतं
 श्रीम-च्छङ्कर-शब्द-पूर्व-भगवत्पादा-भिधानं गतम्।
 सद्-वेदान्त-रहस्य-वत् स्फुटितवान् गोप्यं रहो-मानवं
 तं वन्दे भगवन्त-मन्तक-रिपुं सर्वा-न्तराय-च्छिदम् ॥ ३२ ॥

—कामेश्वरसूरिकृतायाम् अरुणामोदिनीनाम्न्यां सौन्दर्यलहरीव्याख्यायाम्

अखिल-पर-हंस-देशिक-मागम-गूढा-र्थ-दर्शकं प्राज्ञम्।
 स्वानन्द-पूर्ण-सागर-मनिश-महं नौमि शङ्करा-चार्यम् ॥ ३३ ॥

—नागनाथरचिते आत्मबोधप्रकरणे

विष्णवे व्यास-रूपाय ब्रह्म-सूत्र-कृते नमः।
 महे-शाय च तद्-भाष्य-कृते शङ्कर-रूपिणे ॥ ३४ ॥

—अल्लालसूरिरचिते भामतीतिलके

हर-लीला-वताराय शङ्कराय वरौजसे।
 कैवल्य-कलना-कल्प-तरवे गुरवे नमः ॥ ३५ ॥

—उमामहेश्वररचितायां तत्त्वचन्द्रिकायाम्

यत्-पादा-ञ्ज-प्रभव-विमल-श्री-परागा-लि-भास्वान्
 मत्-स्वा-न्त-स्थं प्रणुदति तमः-पुञ्ज-मत्यन्त-चण्डम्।
 यत्-कारुण्य-प्लव-परिजुषा तारितोऽनेन तूर्णं
 संसारा-ब्धिः प्रणति-रनिशं स्याद् गुरूणां पदा-ञ्जे ॥ ३६ ॥

—सीतारामसूरिरचिते वेदान्तकौस्तुभे

पाराशर्य-वचो-विलास-मसृणैः सूत्रैः क्रमेणा-ततैः
 अत्यस्तैः प्रकटीचकार भगवान् यो भाष्य-संज्ञं पटम्।
 अज्ञानो-द्भव-जाड्य-नाश-करणं स्वा-नन्द-दं सेविनां
 तं वन्देऽखिल-योगि-वन्द्य-चरणं श्री-शङ्करं शं-करम् ॥ ३७ ॥

—कमलाकरदेवकृतौ आनन्दविलासे

योऽयं दैवत-सार्वभौम-विभवो विश्वा-धिको रुद्र इ.
 त्याद्यै-राद्य-वचोभि-रद्वयपरै-रद्या-पि संस्तूयते।
 अद्वैता-त्म-विबोधनाय विदुषा-मिच्छा-समङ्गीकृत-
 श्रीम-च्छङ्कर-देशिके-न्द्र-वपुषं श्री-शङ्करं भावये ॥ ३८ ॥

—शङ्कराचार्याष्टके

शङ्कर-वाङ्महिमा

अधिगत-भिदा पूर्वा-चार्या-नुपेत्य सहस्र-धा
 सरि-दिव मही-भागान् संप्राप्य शौरि-पदो-द्भूता।
 जयति भगवत्पाद-श्रीम-न्मुखा-म्बुज-निर्गता
 जनन-हरणी सूक्ति-ब्रह्मा-द्वयै-क-परायणा ॥ १ ॥

—अप्पय्यदीक्षितानां सिद्धान्तलेशसङ्ग्रहे

संसारा-ध्वनि ताप-भानु-किरण-प्रोद्भूत-दाह-व्यथा-
 खिन्नानां जल-काङ्क्षया मरु-भुवि श्रान्त्या परिभ्राम्यताम्।
 अत्यासन्न-सुखा-म्बुधिं सुख-करं ब्रह्मा-द्वयं दर्शय-
 न्त्येषा शङ्कर-भारती विजयते निर्वाण-सन्दायिनी ॥ २ ॥
 —विवेकचूडामणौ

जय-घोषः

श्री-शङ्कराचार्य-वर्य ब्रह्म-ज्ञान-प्रदायक।
 अज्ञान-तिमिरादित्य सुज्ञानाब्धि-सुधाकर ॥ १ ॥

ज्ञान-मुद्राञ्चित-कर शिष्य-हृत्-ताप-हारक।
 कम्प-मुक्ति-गृह-द्वार-कवाट-घ्न-पदाम्बुज ॥ २ ॥

(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

षण्मत-स्थापनाचार्य त्रयी-मार्ग-प्रकाशक।
 प्रसन्न-वदनाम्भोज परमार्थ-प्रकाशक ॥ ३ ॥

ज्ञानात्मकैक-दण्डाढ्य कमण्डलु-लसत्-कर।
 काषाय-वसनोपेत भस्मोद्धूलित-विग्रह ॥ ४ ॥

(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

श्रीमत्-कैलास-निलय-सच्छिवांशावतारक।
 कालटी-क्षेत्र-निवसदार्याम्बा-गर्भ-संश्रित ॥ ५ ॥

शिवादि-गुरु-वंशाम्बुनिधि-राकेश-सन्निभ।
 पितृ-दत्तान्वर्थ-भूत-शङ्करारव्या-समुज्ज्वल ॥ ६ ॥

(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

अभ्यस्त-वेद-वेदाङ्ग निखिलागम-पारग।
दरिद्र-ब्राह्मणी-दत्त-भिक्षामलक-तोषित ॥ ७ ॥

स्वर्णामलक-सदृष्टि-प्रसादानन्दित-द्विज ।
अष्ट-वर्ष-चतुर्-वेदिन् द्वादशाखिल-शास्त्र-ग ॥ ८ ॥
(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

सरिद्र-वर्त्मातप-श्रान्त-मातृ-दुःखापनोदक।
नक्र-ग्रह-व्याज-मातृ-मत-पारमहंस्यक ॥ ९ ॥

चिन्तना-मात्र-सान्निध्य-करणाश्वासिताम्बक।
सोमोद्भवा-तटी-क्लृप्त-सौम्य-गोविन्द-सेवन ॥ १० ॥
(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

गोविन्दार्य-मुखावाप्त-महावाक्य-चतुष्टय ।
योग-सिद्धि-गृहीतेन्दुभवा-पूर-कमण्डलो ॥ ११ ॥

गुर्वनुज्ञात-विश्वेश-दिदृक्षा-गमनोत्सुक ।
चण्डालाकार-विश्वेश-प्रश्नानुप्रश्न-हर्षित ॥ १२ ॥
(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

विश्वेशानुग्रहावाप्त-भाष्य-ग्रथन-नैपुण ।
भाष्य-स्फुट-श्रुतिशिरो-मत-तत्त्वाभिलापक ॥ १३ ॥

यदूद्वह-प्रोक्त-गीता-याथातथ्य-विवेचक ।
ब्रह्मसूत्रार्थ-संवाद-हृष्यत्-सत्यवती-सुत ॥ १४ ॥
(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

मन्दाकिनी-झरी-रम्य-भाष्य-पावित-भूतल।
भाष्य-सार-प्रकरण-कृत-जिज्ञासु-तोषण ॥ १५ ॥

सौन्दर्य-लहरी-मुख्य-बहु-स्तोत्र-विधायक ।
योगजाग्नि-कृत-स्वाम्बा-यज्ञ-स्थापित-सत्पथ ॥ १६ ॥
(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

त्रिरधीतात्मीय-भाष्य-सनन्दन-समाश्रय।
कुक्कूलानल-कूट-स्थ-कुमारिल-कृतानते ॥ १७ ॥
कर्मैक-पथिकोद्दण्ड-मण्डनान्त्याश्रम-प्रद।
कञ्ज-योन्यवतार-श्री-सुरेश्वर-सुदेशिक ॥ १८ ॥
(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

यथावत्-तत्त्व-विज्ञातृ-हस्तामलक-सद्गुरो ।
तोटकाभिव्यक्त-भक्ति-तत्त्व-ज्ञानाढ्य-शिष्यक ॥ १९ ॥
पृथ्वीधवादि-शिष्यौघ-शिरोधृत-पद-द्वय ।
शारदा-स्थापना-पूत-ऋश्यशृङ्ग-गिरि-स्थल ॥ २० ॥
(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

ककुब्जय-महायात्रा-पवित्रित-महीतल।
रामेश्वरादि-मेर्वन्त-प्रतिष्ठापित-सन्मत ॥ २१ ॥
अद्वैत-स्थापनाचार्य भगवत्पाद-संज्ञक।
वेद-वेदान्त-सम्प्रोक्त-रक्षार्थ-मठ-कल्पन ॥ २२ ॥
(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

कैलास-यात्रा-संप्राप्त-चन्द्रमौलि-प्रपूजक।
नेपाल-केदार-वर-सिद्धि-लिङ्ग-निधायक ॥ २३ ॥

चिदम्बर-सभा-न्यस्त-मोक्ष-लिङ्ग यतीश्वर।
तुङ्गा-भद्रा-सङ्ग-भूमि-भोग-लिङ्ग-समर्चन ॥ २४ ॥

(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

श्रीचक्रात्मक-ताटङ्क-पोषिताम्बा-मनोरथ ।
काञ्च्यां श्रीचक्र-राजारव्य-यन्त्र-स्थापन-दीक्षित ॥ २५ ॥

भेरी-पटह-वाद्यादि-राज-लक्षण-लक्षित ।
सर्वज्ञ-पीठाध्यारोह-लुप्त-सार्वज्ञ्य-संशय ॥ २६ ॥

(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

वादार्थागत-सर्वज्ञ-बाल-संन्यास-दायक।
शारदा-मठ-मेरु-श्री-योगलिङ्गाभिषेचन ॥ २७ ॥

सोपान-पञ्चकोद्धोष-कृत-शिष्यानुशासन ।
सत्यव्रत-समाख्यात-काञ्च्यन्तरित-विग्रह ॥ २८ ॥

(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

काञ्चीपुराभरण-कामद-कामकोटि-पीठाभिषिक्त वर-देशिक-सार्वभौम।
सार्वज्ञ्य-शक्त्यधिगताखिल-मन्त्र-तन्त्र-चक्र-प्रतिष्ठिति-विजृम्भित-चातुरीक ॥ २९ ॥

(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

- सम्मान्यैः ब्रह्मश्री-प्रान्त्यङ्गरै-सुब्रह्मण्यशास्त्रिभिः पूर्वं सङ्कलिता आचार्यप्रशस्तिः। तैः टिप्पण्यादिभिः समलङ्कृते, तच्छिष्यैः शास्त्रचिन्तामणि-रामकृष्णशास्त्रिभिः सम्पादिते ब्रह्मसूत्रभाष्यपुस्तके श्रीमच्चन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वतीश्रीपादानां षष्ठ्यब्दपूर्त्यवसरे (१९५४ लौकिकाब्दे) प्रकाशिते अन्तर्भाविता सा।
- श्रीशङ्करभक्तजनसभया प्रकाशिते अद्वैताक्षरमालिकायाः द्वितीयसंस्करणपुस्तके (१९७८ लौ०) अपि एतादृशः सङ्ग्रहः प्रकाशितः।
- शिमिलि-वेङ्कट-राधाकृष्णशास्त्रिभिः भगवत्पाद-प्रशस्ति-मकरन्दः (१९८० लौ०) तदुपरि भगवत्पाद-प्रशस्ति-मञ्जरी च (२००९ लौ०) प्रकाशितौ।

एतानि आधृत्य सङ्कलितः पद्यसङ्ग्रहः ब्रह्मश्री-प्रान्त्यङ्गरै-शास्त्रि-वर्य-शिष्याणां ब्रह्मश्री-मणि-द्रविड-शास्त्रिणाम् अन्तेवासिना, श्री-कामकोटि-पीठाधीश्वराणाम् आज्ञया भगवत्पाद-चरित-विषये ब्रह्मश्री-राधाकृष्ण-शास्त्रिणां मार्गदर्शनं प्राप्तवता, तेषामेव आज्ञया कामकोटि-पीठ-परम्परागत-श्री-सदाशिव-ब्रह्मेन्द्र-सन्निधि-वास्तव्येन श्रीरमणशर्मणा, तेषामेव आज्ञया पुनः यथामति संशोध्य प्रकाशितः।

